

Lech Leciejewicz, Marian Rulewicz

Saint Jean Le Froid, dep. Aveyron, Francja

Informator Archeologiczny : badania 1, 264-265

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Oprócz ceramiki znaleziono fragment żelaznego klucza.

Kilkuletnie badania na st. nr 3 pozwoliły stwierdzić, iż zasięg osady neolitycznej, i wczesnośredniowiecznej był bardzo duży. Charakter i rolę tych osad pozwolą wyjaśnić przyszłe badania. Są one konieczne ze względu na niszczenie stanowiska.

S A I N T J E A N

IHKM PAN

L E F R O I D ,

dep. Aveyron, Francja

Badania prowadził dr Lech Leciejewicz, mgr Marian Rulewicz, finansowała É.P.H.É. w Paryżu.

Badania prowadzone w 1967 r. były kontynuacją prac wykopaliskowych, prowadzonych od 1964 r. W roku bieżącym celem prac było ustalenie zasięgu osiedla początkami sięgającego X/XI w. i opuszczonego w XVII w. i omentarza od strony wschodniej i wyjaśnienie kwestii: 1/ - czy istniały z tej strony umocnienia obronne, 2/ - kontrola hipotezy o istnieniu bramy od strony południowej osiedla i dalszego przebiegu umocnień obronnych z tej strony, 3/ - uchwycenie dalszych elementów kościoła romańskiego celem pełnej rekonstrukcji jego rozplanowania, 4/ - wstępne rozpoznanie funkcji zabudowań z południowej strony kościoła.

Badania wykazały brak śladów osiedla we wschodniej części stanowiska, występował tam natomiast omentarz, otoczony, jak można przypuszczać na podstawie odkryć w jednym z sondaży, jedynie niewielkim murkiem. W południowej części osiedla od-

kryto północną krawędź bramy i stwierdzono, że umocnienia skręcały tu w kierunku kościoła, stanowiącego element obronny w XII - XVI w. Kościół romański okazał się trójnawową bazyliką. Ostateczne jego zniszczenie nastąpiło w XVII w., kiedy to wzniesiono tu prostokątną kaplicę z małą kapliczką od strony południowej. Od tej też strony kościoła odkryto fragmenty zabudowań z XI-XIII w. - zapewne priorii benedyktynów z Moissac. W jednym z pomieszczeń odsłonięto piece do przetopu miedzi lub brązu. W warstwach kulturowych odkryto liczne zabytki metalowe (m.in. 9 monetek), ceramiczne, w jednym z grobów różaniec z paciorków rogowych.

S A N D O M I E R Z -

IHKM PAN

st. ul. Długosza - Dziekania

Badania prowadziła mgr. Eligia Gąssowska, finansował WKZ w Kielcach.

Wykop został założony w uliczce, w jej najwęższym miejscu między budynkami Sufraganówki a Wikarówki. Na głębokości ok. 1 m odsłonięto mur fundamentowy zbudowany z kamienia z dodatkami cegły, który sięgnął do głębokości 3 m. Najprawdopodobniej jest to mur fundamentowy budynku zwanego Dziekanią, która uległa spaleniu w XVII w. Niżej zalegała warstwa wczesnośredniowieczna utworzona z lessu zawierająca ceramikę z XI w.